

vavit, ac prædictis vineam locavit pro tempore solutioni pretii statuto; Ideoque cum penes eum esset verè possessio, † ipse principaliter dicitur fuisse spoliatus, ac proinde reintegrari debet ad l. 3. §. quod si servus l. si colonus, & l. seqq. §. si conditio ff. de acquir. possess. & l. fin. ff. de vi, & vi armat. Soc. cons. 49, n. 3, vers. ex quibus omnibus lib. 3. Gabr. Comm. concl. lib. 5. de restitut. spoliat. concl. 5, n. 2, vers. Decimo quarto amplia. Menoch. de recuper. remed. 1, num. 62, vers. quæro quarto, & seq. ac remed. 15, num. 49, vers. quæro 8, & seq.

Jus autem RR. Monialium non est clarum, sed controversum, & quoad præsentiam caducitatem ex hæcenus deductis elisum, cum tamen ad hunc effectum impediendi reintegrationem † injustè spoliati necessarium esset, quod de eo evidenter constaret per confessionem partis, vel rem judicatam, aut aliam æquè indubitam probationem, alias enim dici non potest constare de jure, vel non jure alterius partis, quando contrarium probari valet, Gabr. consil. 51, nu. 17, vers. quia hæc exceptio & seq. lib. 1. Rot. penes Ægid. decis. 103. Non videtur constare, Verbal. decis. 175, nu. 4, vers. & quia constat notoriè part. 3. & Coccin. decis. 389, sub n. 1, vers. & in omnem eventum, ac in recent. d. decis. 409, n. 5, vers. Tertio opponitur, & decis. 537, sub n. 5, vers. Sicut licet dicatur part. 1. & decis. 229, n. 4, vers. & propterea, ac decis. 741, num. 5, vers. & propterea non dicitur part. 2, & fuit etiam consideratum in dict. Regien. bonor. 20, Decembr. 1613, coram Seleucien. in §. nec relevat exceptio, & aliis relatis probat Modern. Rom. dict. discept. 734, d. n. 13, vers. non obstat præsentia retentio, & plurib. seqq. Neque objectus temporis † cursus legitimam præscriptionem non attingens illi potest præjudicare, ut fuit responsum in d. decis. 409, n. 8, vers. non obstat taciturnitas, part. 1, recent. & in aliis, &c.

Et ita fuit conclusum utraque parte informante, &c.

DECISIO XXXII. Vide infra fol. 71.

DECISIO XXXIII.

R. P. D. VEROSPPIO.

Romana fideicommissi de Cartulis.

Mercurii 20. Novembris 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Bona fideicommissi pro ære alieno fideicommissi tenentis alienantur.
- 2 Alienabilis semel effecta res fideicommissi semper talis remanet; & n. 3, & 13.
- 4 Auth. præterea C. unde vir, & ux. quantum conjugi egeno tribuit.
- 5 Legatum imputatur in quartam uxori debitam Dotis, maritandosi, est conditionale, n. 14. Et ideò non transmittitur, n. 15.
- 6 Alienans contra prohibitionem Testatoris, cadit à jure suo.
- 7 Transactio per institutum bona fide facta, per substitutum est observanda. Sine notitia contentorum in testamento non valet, n. 9. Declara ut n. 11. Cum judicis decreto præsumitur valida, n. 10.
- 8 Alienare, & alienanti consentire paria sunt.
- 12 Alienata contra prohibitionem Testatoris statim revocantur. Amplia ut n. 25. & 26.

16 Conditio nuptiarum rejicitur à legato dotis, quando succedit loco legitimæ.

17 Dos succedit loco legitimæ, quando jure institutionis relinquitur. Declara ut n. 20. Reservata à statuto in casum nuptiarum non succedit loco legitimæ, n. 18. Maxime si interim alimenta decernit, n. 19.

21 Statutum loquens ab intestato non habet locum ubi adest testamentum. Declara ut n. 23. Sed contra, n. 22.

24 Fideicommissum, si sine filiis, non dicitur purificatum, quoadusque spes filiorum subest.

Alexander de Cartulis, legatis in testamento scutis mille Sebastianæ uxori, ac dote Dorotheæ filix innuptæ si nuberet perpetuum agnatum fideicommissum instituit, ad favorem Nicolai filii, ejusque descenditum, quibus sine filiis decedentibus proprias filias, Camillam videlicet, Dorotheam, ac Catharinam, ac descendentes ex eis substituit in stirpes; postmodum verò per caput separatam prædictis omnibus substitutis, ac institutis interdixit quamcumque alienationem, etiam largè sumpto vocabulo, pœna privationis adjecta ipso jure, ac de facto per alienantem incurrenda.

Ex hoc fideicommissio prius agnito, Nicolaus institutus propriam legitimam separari obtinuit, ac deinde domum pariter fideicommissio suppositam liberè propriæ matri consignavit, pro legato eidem à Testatore relicto, adhibito jurato Camillæ substitutæ consensu prævio judicis decreto, auctoritate Curatoris ab eadem præstito. Alteram quoque domum, uti dotalem Dorotheæ sororis vendidit Ambrosino, postquam ab eadem Dorothea hæreditario jure transmissa fuerat ad matrem auctricem Nicolai.

His alienationibus peractis, cum Camilla Nicolai soror, ac eidem hæres substituta, ab utrisque domus immisionem egisset coram me, eam hodie DD. ex hac ratione potissimum denegaverunt super domo titulo transactionis, alienata in Sebastianam matrem, quod illa distracta fuit ex causa necessaria solvendi legatum Testatoris, † nec ideò comprehensa sub pœna caducitatis contra alienantem imposita, juxta notata communiter per DD. in l. filiusfam. §. Divi 2. ff. de legat. 1. & ibi Jason in 2. lect. n. 22. Rip. n. 24. & in l. peto 71, §. Prædium ff. de leg. 2. Peregr. de fideicommiss. art. 39, n. 18. Intrig. de substit. cent. 3, §. 73, n. 417, Surd. decis. 62, num. 21. Rota in Romana fideicommiss. de Alberinis 8. Aprilis 1647, in §. alteram verò caducitatem coram R. P. D. meo Orthobono, & deinde uti semel effecta alienabilis † in Ambrosinum, quamvis extraneum distrahi potuit impunè juxta text. in l. cum Pater §. quindecim, ff. de legat. 3. Fontanell. de pact. nupt. clausul. 5. gloss. 1. part. 2, n. 49, & 50, cum sub propria alienationis specie non comprehendatur, sed præcedentis executio † reputetur, ut ad 3 vertit idem Fontanell. eodem num. 50. Rosental. de feud. cap. 4. concl. 21, num. 1. Surd. consil. 105, num. 12, & decis. 9, nu. 10, Rota in Romana successione 14 Junii 1630. coram bonæ memoriæ Merlino.

Neque ejus alienationis necessitas excluditur ex intentato prius per Sebastianam remedio, * auth. Præterea Cod. unde vir & uxor. in bonis 4 viri præmortui dodrantem attribuentis uxori, & ex reportata in eam causam assignatione domus controversæ in solo usufructu; qua de causa à petitione legati in testamento excludatur, nec

nec ideò ejusdem domus proprietatem consequi poterat.

Quia præterquam eadem Sebastianæ petitione dodrantis ac sententiæ, in ejus executionem reportatæ, renunciaverat ex ipsius authenticæ dispositione, neque à confiscatione dodrantis excluderetur propter legatum, * in quartam tamen imputandum, ut ibidem sancitur in fine, & in §. quoniam verò, vers. si tamen legato, auth. de exhiben. Reis, Rota in Romana successione quartæ 22. Maii 1609. coram Manzanedo post Pacif. decis. 174, n. 25.

Neque urget replicatio, quod legatum post obitum Sebastianæ pro rata scut. 500. ad fideicommissum reverti debuerat ex ipsa lege Testamenti; * cujus idcirco proprietatis citrà pœnæ incursum distrahi non potuit, nec libere Sebastianæ matri per transactionem assignari, ut notant DD. l. filiusfam. §. Divus, ff. de leg. 1. Fufar. de substit. 9, 718, n. 1.

Cum enim facta fuisset assignatio per Nicolaum, ex titulo transactionis initæ cum matre, pro extinguendis litibus, occasione Testamenti, contra se tum civiliter, tum criminaliter excitationis * talis propterea transactio, bonâ fide peracta nec impugnari, nec retractari potest à Camilla substituta, ut notant Doctores communiter, in l. cum hæreditas, ff. ad Trebell. Peregr. de fideicommiss. art. 52, num. 88. Fufar. de substit. quæst. 562, num. 2, & 708, nu. 10, & 12. Rota in Romana census 16. Februarii 1645, in §. nec dici potest cum seq. & 18. Maii sequentis anni in §. ult. coram R. P. D. meo Melio, dum ipsa maxime pro suo quocumque jure, & interesse sub sacramento, ac prævisis solemnitatibus, statutariis eidem alienationi consensit, cum talis consensus eodem pacto illam excludat, * ac distractio præjudicium intulit Nicolao, juxta text. in l. quoties ab omnibus, C. de fideicommiss. & notant ibi DD. communiter, gloss. in l. quoniam C. de hæreticis in verbo introducere, Bart. in l. si fundum per fideicommissum, ff. de leg. 1, num. 1, & 3. Castrenf. in auth. resque num. 2. Jason. n. 2, in 9, liput. C. communia de leg. Peregr. de fideicommiss. a. 40, n. 67, & 82. Fufar. de substit. §. 318, n. 117.

Neque suffragari poterit Camillæ, ad evitandam pœnam caducitatis, vel defectus proximiorum, pro validitate contractus à statuto requisitus, ac inde deductus, quod ejusdem maritus non interfuit, vel ignorantia Juris * sibi competentis, nullitatem actus inducens, ex dispositione text. in l. de his, ff. de transact.

Prima enim nullitas removetur ex assertione jurata, quod nulli transigentium consanguinei, in Urbe tunc existerent, quæ Judicis decreto fulcita, * transiit onus probandi contrarium in Camillam impugnantem transactionem, ut tradit Curtius in l. 1, nu. 22. Cod. unde vir & uxor. Tiraq. ad l. connubiles gloss. 8, nu. 51, circa med. & respondit Rota, coram Greg. decis. 406, nu. 6, & in decis. 103, num. 6, part. 3, recent. & in Romana fideiustione 2. Junii 1614, coram bon. mem. Pirouano, & in Senogallien. Prædii 5. Junii 1617, coram Andrea.

Alteraque nullitas excluditur ex habita relatione dispositionis testamentariæ in instrumento transactionis, ac præstito per Camillam, jurato consensu, pro suo quocumque jure, cum renunciatione omni legum auxilio, * ex quibus, dispositioni ejusdem legis satisfactum esse censetur, ac scientia juris renunciari arguitur, quæ satis est, ut saltem intellectualiter, ac per oculos mentis

Decisiones ad Tract. de Alim.

innotescat, ut latè probat Peregr. de fideicommiss. art. 52, num. 49. Fufar. de substit. §. 594, n. 16. & respondit Rota in Bononien. fideicommiss. de Vizanis 15 Junii 1643, & 15. Junii sequentis anni coram R. P. D. meo Bichio.

Super altera verò domo per Nicolaum distracta sine causa Camillæ nunc solum superstiti, † ac in eum casum substitutæ immisionem Domini decreverunt, ita ut eandem vindicare possit, non expectata morte alienantis, juxta dispositionem text. in l. filiusfam. §. cum pater, ff. de legat. 1, & l. unum ex familia §. sed si uno, ff. de legat. 2. & ex his aliisque Juribus firmat Peregr. de fideicommiss. art. 14, n. 8. Fufar. de substit. quæst. 554, nu. 6. Rota decis. 22, n. 2, & 3, part. 1, divers. & 231, n. 4, part. 1. recent. & in Romana vineæ 29. Maii 1634, coram R. P. D. meo Ghislerio.

Neque pro justa alienandi causa deservit, quod domus assignata fuerat Dorotheæ filix Testatoris pro sua dote legata in Testamento, † postmodum verò mediante personâ matris in Nicolaum ejusdem hæredem transierit, à quo idcirco impunè in Ambrosinum distrahi potuit, ut notant Doctores communiter in cap. 2, post gloss. de feud. & latè persequitur Fufar. de substit. quæst. 721, num. 1.

Quia dos legata fuerat Dorotheæ sub gerundio, maritandosi, nuptiarum conditionem importante, † ut probat text. l. si tu ex parte, ff. de ocq. hæred. in fine ubi Bart. n. 1. Angel. n. Bald. in consil. 267, n. 4, lib. 5. Castrenf. consil. 463, n. 2, lib. 2. Dec. consil. 433, n. 6, & alii plures relati per Menoch. de præsumpt. lib. 4, præf. 146, nu. 2, & 3, adeoque transiit † non potuit ad suos hæredes, dum pendente nuptiarum conditione, deceffit, l. sed & si plures, ff. de vulg. & pupill. l. penult. C. de impub. & aliis subst. l. quoniam in prioribus C. de inoff. testam. notat Bart. in l. Titio centum §. Titio gener. num. 2, in fine, ff. de cond. & demonstr. Caltr. num. 7. Bal. in ante dict. consil. 267, n. 3. Bald. novell. de dote 6, part. privil. 76, n. 2. Menoch. eadem præsumpt. 146, n. 46.

Et licet hæc nuptiarum conditio rejiciatur à dotis legato, quoties dos ipsa succedit loco legitimæ, † statim tunc post Testatoris obitum solvendæ juxta notata per DD. in l. ultima, §. filia ff. de leg. 2. ibique per Bart. & Caltr. num. 1. Bal. in l. quoniam novella C. de inoffic. Testam. n. 8. Salicet. num. 3. Merlin. de legit. lib. 3, quæst. 8, num. 41. Rota coram Buratt. decis. 215, nu. 10, successivè verò videatur hoc casu, quo testator institutionis jure † Dorotheæ filix eadem legavit sub expressa prohibitione, ut nil aliud præterdere posset, juxta cons. Honded. 53, nu. 12, lib. 2. Menoch. 251, n. 40, lib. 3, & in tract. de præsumpt. lib. 4, præsum. 146, n. 45. Card. Mantie. de conjec. ult. volunt. lib. 11, tit. 23, n. 21, & 22. Moder. Mantie. contr. for. contr. 72, n. 25, & 29. Rota coram Seraph. decis. 959, n. 3.

Hanc tamen dotem, sub nuptiarum conditione legatam legitimæ naturam non assumere, Domini censuerunt: Quia sub eadem conditione ab Urbis statuto reservata censetur, nec tamen succedit loco legitimæ, ut respondit Rota decis. 538, nu. 1, & 6, & 540, part. 1, divers. & in Romana successione, 15. Novembris 1630, coram Eminentiss. Card. Verosp. impressa p. 1. recent. decis. 405, & in Tiburtina hæreditatis 13. Febr. 1634, coram eadem, in §. Et licet ejusdem filibus; cujus dispositioni statuti Testatorem se confirmare voluisse præsumitur, postquam alimenta Dorotheæ filix reservavit, * antequam nuberet, prout

in terminis dotis delatæ; per statutum, cum reservatione alimentorum, ante nuptias, quod tunc illa legitimæ loco non succedat, notat Salycet. *in l. sancimus n. 5. Cod. de nupt. Decian. consil. 386, n. 9, lib. 5. Abb. consil. 92, n. 3, lib. 2. Card. Mant. de conject. lib. 11, tit. 23, num. 37. Albert. Brun. in tract. quod stantibus masculis, art. 11, n. 29. Albert. de Rosat. in 2. part. stat. quæst. 104, n. 17. contrarium firmantes in dote simpliciter reservata absque alimentis, tum quia nec ipsam instituit in quota, + nec sub expresso jure legitimæ, eandem dotem legavit, prout ex his alterum fore necessarium, ut dos licet institutionis sit. relicta succedat loco legitimæ, notat Honded. *consil. 53, n. 25, lib. 2. Cæphal. consil. 145, n. 23. Gabr. consil. 140, n. 8. & 9. Rota coram Greg. decis. 565, n. 9, & in Romana dotis 9. Decembris 1643, coram R. P. D. Carillo, & in Romana hæreditatis de Fabiis 19. Junii ejusdem anni, in §. secundus est coram R. P. D. meo Bichio.**

Neque urget, quod Alexander Pater Dorothææ condito testamento decesserit, cujus idcirco voluntas elici non possit, ex dispositione + statuti Urbis, solum ab intestato procedentis, non autem condito testamento, ut notat Angel. *in l. filia dorem C. de collat. Soccin. sen. consil. 150, n. 32, lib. 1. Bald. in l. quicumque nu. 13, de servis fugit. Rota coram Caval. decis. 256, n. 7.*

Contrariam enim sententiam frequentiori DD. calculo veriore, ac magis communem 22 + in terminis hujus stat. Urbis asserit Marese. *var. lib. 2. cap. 81, n. 3. & amplexa fuit Rota coram Seraph. decis. 885, n. 1, & in Romana supplementi legitimæ 8. Maii 1593. & 8. Februarii 1595, coram Card. Arigonio inter impressus, post tract. Merlin. de legitima decis. 36, & 72, utrobique n. 1, & in Romana census de Mutis 24, Maii 1629, coram bon. mem. Coccino, & in adducta Tiburtina hæreditatis 13. Februarii 1634, coram Eminentiss. D. Card. Verospio in §. neque ob stare visum fuit; Auctoritate verò in contrarium superius adductæ procedere possent, * si juxta voluntatem patris petat admitti filia per statut. exclusa, secus verò dum contra ejus voluntatem ad ejusdem hæreditatem aspirat, ut notant Doctores in l. ultima Cod. de pact. ibique Bart. numero 3, Jason, num. 20. Bald. in l. quicumque nu. 13, Cod. de servis fugit. Tiraquell. in l. si unquam, in verbo suscepti liberos n. 138, C. de revoc. donat. Rot. decis. 449, num. 2, part. 4, diu. & coram Gregor. decis. 358, n. 4.*

Non obstat, quod in fideicommissio controverfo, filii Nicolai fuerint eidem immediate substituti, quorum idcirco spes dum adhuc existit, 24 purificationem fideicommissi * favore Camillæ, deinde substituta excludit, ut respondit Rota in decisione 593, num. 1, part. 2. recent. quo proinde admitti non potest ad recuperanda alienata donec conditio filiorum Nicolai deficiat, ut firmat eadem decis. 593. eod. n. 1.

Duplex enim fuerat à Testatore fideicommissum institutum, alterum in casum mortis, alterum verò per caput separatum, in casum alienationis; Unde licet ex primo fideicommissio admitti non possit Camilla, non purificata adhuc conditione defectus filiorum Nicolai, poterit tamen eadem conditione pendente, ex altero fideicommissio alienata revocare, * ut in terminis fideicommissi sub conditione, prohibitione alienationis concepti, quod extantes de tempore purificatæ conditionis admittantur, non expectata cæterorum filiorum nativitate, probat text.

in l. intervenit, ff. de leg. præstan. Crot. in l. filiusfam. §. Divi num. 164, ff. de leg. 1. Menoch. consil. 413, num. 33, & 1118, num. 13. Pancirol. consil. 137, num. 14, versic. his tamen non obstant. Castr. consil. 16, nu. 5, lib. 2. & alii plures relati per Fusar. *de substit. quæst. 318, n. 123. Rot. decis. 38, num. 1, part. 1, divers. Attenta præsertim voluntate fideicommissentis, elicitæ ex pluribus conjecturis ponderatis ab informantibus, ac inde præcipue resultante, * quod ipso facto, ac jure alienantem à sua voluit hæreditate privatum, ut ponderavit Menoch. consil. 413, num. 33, §. 8, in specie nostri casus sequendo doctrinam, Castr. in consil. 16, nu. 5, lib. 2. Natt. consil. 675, nu. 1, cum seqq. Quæ sanè contraria voluntas testatoris deferendi, ipso jure observantibus alienata, non militabat in casu decisionis, superius, in contrarium deductæ, ut patet num. 2. ponderantis vocationem in casu alienationis, verbis Testamenti, fuisse conformem, ex quo vocati fuerant in casum alienationis, ordine prædicto, antea in casum mortis expresso.*

Et ita utraque parte informante decifum.

DECISIO XXXIV.

R. P. D. BICHIO.

Romana Censur.

Lunæ 16. Decembris 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Indemnitas promissa includit relevationem ab omni damno.
- 2 Dama, & interesse tenetur solvere, qui promissionem facti non implet.
- 3 Solutio census trium annorum præcedentes probat solutiones. Quoties habet causam expressam, ad aliam non refertur, n. 5. facta præsumitur pro partita, cui fuit contra posita, num. 8.
- 4 Dicitio, prout, stat respectivè.
- 6 Debitor liberatur per tertium, creditori promittentem, & n. 13.
- 7 Accollatio inter accollantem, & accollatarium habet vim solutionis.
- 9 Datio in solutum primævam obligationem extinguunt.
- 10 Censu extincto, fructus sine usura non percipiuntur.
- 11 Stipulatio Notarii irrevocabilis, etiam antequam pars acceptet.
- 12 Diversitas causæ personarum, summæ, & temporis demonstrat diversitatem debiti.
- 14 Error ab allegato concludenter probari debet.
- 15 Calculo se subscribens, illum impugnare nequit.
- 16 Actio, & passio in eodem subjecto dari non potest.

Teneri Corsios ad solutionem scut. 1000 cum fructibus census decursis, & non solutis usque ad annum 1623, ab inde verò citra juxta liquidationem faciendam Rota censuit; siquidem illi de anno 1606. in satisfactionem similis summæ quam tunc ex causa sublocationis terrarum, ac silvarum existentium in Castro Cisterne debebat Bernardino Maffeo, accollantem se in pro rata scut. 1000. censum scut. 3000. ab eodem Bernardino debitum Julæ Balleonæ eumque infra sex annos

annos extinguere ac Bernardinum indemnem penitus tam pro forte quam pro fructibus facere promiserunt; unde cum nusquam censum extinxerint, ejusque fructus solverint Balleonæ creditrici: imo utrumque ex propriis pecuniis adimpleverit Maffeo commissa fuit contra ipsos stipulatio pro dict. forte & fructibus à Maffeo solutis, quia promissio * indemnitas includit relevationem ab omni damno, sive fructuum Bart. *in l. quæro in princ. n. 1. ff. locat. Salyc. in l. 2, n. 3. Cod. sent. quæ sine cert. quant. Surd. consil. 150, n. 3. Rot. in terminis census decis. 373, n. 2, p. 1, rec. eademque relevatione venit ex natura promissionis facti, * cujus loco succedunt damna, & interesse, ut tradunt communiter Doctores in l. stipulationes non dividuntur, ff. verb. oblig. Hond. consil. 39, n. 3, & 4, lib. 2. Surd. consil. 330, n. 5, & in his terminis Caval. decis. 210, n. 1, & 2. Buratt. decis. 913, n. 1. Rot. in Bononien. Nullitatis Concordiæ 13. Junii 1646, & 11. Martii anni currentis coram R. P. D. meo Cerro.*

Quod verò Maffeus de proprio extinxerit censum, & fructus solverit, apparet ex publico instrumento anni 1623, ibi, volens prædictus Bernardinus de dictis scutis 3000, & fructibus decursis, & non solutis satisfacere &c. Sum. Corsii n. 3, nec non ex calculo dato in Sum. ibidem n. 5, in quo Corsii constitunt se debitores Maffei in scutis 225, pro fructibus census trium annorum usque ad ann. 1624. neque enim se debitores constituerunt, nisi Maffeus solvisset de proprio; & hæc solutio fructuum trium annorum, * probat etiam de præterito fructus fuisse à Maffeo solutos, ad text. in l. quicumque Cod. apoc. publ. lib. 10. Alex. in l. qui aliena n. 17, ff. acq. hæred. Aym. consil. 313, n. 3. Ceph. consil. 96, n. 20. Cancr. var. resol. tom. 1, c. 14, n. 71, & seqq.

Neque Corsii supradictæ eorum promissioni satisfecisse dici possunt, ex quo de anno 1613. Maffeo dederint in solutum animalia bubalina pro pretio scut. 5920, quia datio hujusmodi non cessat in causam hujus census, sed aliarum partiarum tunc à Corsiis debitaram, cum in verbis sit restricta ad credita Maffei descripta in libris existentibus penes Joan. Baptistam de Bardis ejusdem Maffei institorem, ibi, quam summam &c. promisit excomputare, & facere bonam cum creditis quæ prædictus Illust. D. Bernardinus habet contra ipsos Alexandrum, & Paulum venditores per diversas occasiones, prout in libris penes ipsum Joan. Baptistam existentes ad quos &c. ponderando dictionem prout, + quæ stat restrictivè quando refertur aliquid quod sit de præterito ac de illo constat l. edita ibi prout editi perpetui monet auctoritas C. eden. Alex. consil. 46, n. 9, lib. 1. Ruin. consil. 50, n. 6, lib. 2. Surd. consil. 330, n. 16. quoties enim solutio + habet causam expressam, ad aliam referri non potest l. 1, ff. solut. Roman. consil. 96, sub n. 2. Aym. consil. 158, n. 16. Decian. consil. 60, n. 20, lib. 2. Muta decis. 42, n. 6.

Inter credita autè descripta in dict. libris nullatenus legitur partita scut. 1000. pro qua Corsii accollaverant, ut supra censum, de quo agitur; imo nec poterat describi, quia creditum hoc partes inter se habebant pro extincto longe ante mediante dict. accollatione census, ac si in pecunia numerata solutio facta fuisset, ut apparet ex parcella libri à Corsiis producta in qua dicitur Corsios dict. creditum scut. 1000. solvisse de ann. 1606. ibi e più M. Marco, e M. Alessandro hanno pagato scudi 1000, per altri tanti si sino adossati un Censo di scudi 1000. in Roma come per gli atti del Grillo Notaro Capitolino sotto lib. 23. Genaro 1606, Sum. Maffei num. 4. Nec obstat quod per dictam Decisiones ad Tract. de Alim.

accollationem Maffeus non fuerit liberatus à debito census erga Balleonam, ideoque illum ipsemet redemerit de anno 1623, quia non dixi accollatione fuisse extinctum censum, vel Maffeam ab ejus obligatione erga Balleonam liberatum, sed quod accollatio extinxit creditum scut. 1000. pro quo Corsii censum in se assumpserunt, adeo quod idem creditum sic semel extinctum, & in aliam causam transfusum non vigeat de tempore dationis in solutum bubalorum, sufficitque illud à partibus * habitum fuisse pro extincto; 6 quamvis non omnia requisita delegationis intervererint Aret. consil. 5, n. 1. Dec. consil. 107, n. 1. Afflict. decis. 353, n. 5. nam stant simul quod vigeat debitum accollatum respectu principalis creditoris, & nihilominus inter accollantem, & accollatarium * expiraverit obligatio ob quam facta fuit accollatio cum hæc quoque ipsos habeat vim solutionis Grat. discept. 326, n. 16. Mastrill. decis. 37, n. 7, add. ad Greg. XV. decision. 386, litt. A. Rot. inter impress. apud Cinc. de censibus, decision. 547, n. 2. decision. 559, n. 26.

Et clarius dationem in solutum non cessasse in causam hujus crediti convincitur tum quia in calculo subscripto, & approbato à Corsiis, pretium bubalorum contrapositum * fuit aliis debitis Corsiorum in quorum propterea extinctionem referendum est, Greg. XV. decisio. 366, sub n. 3, & seqq. Caval. decision. 165, n. 2. Rot. inter recent. decis. 520, versic. quæ omnes p. 2. recent. tum etiam quia datio in solutum emanavit de anno 1613, ac in di. libris & calculo exinde composito ponatur in debitum Corsiorum fructus census usque & per totum mensem Januarii anni 1614. quorum sanè Corsii alioquin debitores non fuissent, quia sicuti per dationem in solutum * extincta fuisset obligatio scut. 1000. in quorum computum censum accollaverant Bald. in l. fin. circa fin. Cod. ad l. falc. Pacif. de Salvian. inspec. 3, c. 2, n. 370. Cinc. de censib. q. 108, sub n. 13. Seraph. decis. 1333, n. 2, ita cessasset obligatio fructuum in futurum * cum absque labe usuræ amplius deberi non possent Rot. decis. 339, n. 1. decis. 540, n. 1. inter impress. apud Cinc. de censib. decision. 651, n. 1. coram bon. me. Card. Caval. Atque hinc nil refert, quod in dict. calculo ponatur partita scut. 1857. & alia scut. 1531, proveniens ex antecedentibus solidationibus, quia in dict. partitis includi eam scut. 1000. de qua agitur, probandum ex adverbo esset, manifestè contrarium demonstratur ex quo eadem scut. 1000. fuerunt alias excomputata in afflictibus decursis mediante instrumento accollationis census de anno 1606, & Corsii recognoverunt se debitores fructuum census etiam postea decursorum.

Accedit maxima inverisimilitudo, quod Corsii post accollationem census voluerint illius fortem principalem solvere ipsi Maffeo, cum per talem solutionem non remanissent liberati ab obligatione, ad favorem Julæ Balleonæ creditricis census, contracta mediante stipulatione Notarii * in instrumento accollationis apposita, quæ irrevocabilis erat etiam antequam Balleona illam acceptaret, Cyriac. latissime contr. 322, n. 8, & seqq. controuv. 425, n. 22, & seqq. Laderch. consil. 76, n. 1. Ruin. consil. 119, sub. num. 8, consil. 126, sub num. 10, consil. 172, n. 16, lib. 1. Ofasc. decis. 33, sub n. 12. Rota in Romana census 25. Junii 1640, §. tertio quod dicitur coram me.

Non obstat quod stante errore calculi exhibitum eo quod debitum Corsiorum ponitur partita scut. 1531. quæ includitur in præcedenti scut. 1857; necnon alia partita scut. 1100, pro totidem quæ